

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ про зміну раніше повідомленої підозри

місто Київ

«13» 03 2026 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Удовенко Іван Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 12026000000000608 від 13.03.2026 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінальних правопорушень, керуючись ч. 4 ст. 22, ст. 36, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

ПАВЛОВА АНАТОЛІЯ ВАЛЕРІЙОВИЧА,
31.07.1990 року народження, уродженця
с. Челкумагі, Канаського району, Чувашської
АССР (більш точне місце не встановлено),
громадянина РФ, військовослужбовця 234-го
ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, проживаючого та
зареєстрованого за адресою: РФ, Псковська
область, м. Псков, вул. Генерала Маргелова,
будинок 1/20,

про зміну раніше повідомленої підозри, а саме про те, що він підозрюється
у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- **ч. 1 ст. 438 КК України** – тобто у жорстокому поводженні з цивільним
населенням (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001);

- ч. 2 ст. 438 КК України – тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001);

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Павлов Анатолій Валерійович:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Зокрема, ЗС та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь 24.02.2022 здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, здійснювали рух Київською областю у напрямку міста Києва.

Продовжуючи рух у напрямку міста Києва, 27.02.2022 військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ, в тому числі батальйонно-тактичні групи (далі – БТГр) 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ (далі – 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ) ЗС РФ, зайняли позиції на території Бучанського району Київської області, зокрема, заїхали на бойовій броньованій техніці до міста Буча з метою взяття населеного пункту під контроль та забезпечення подальшого руху до міста Києва через місто Ірпінь Бучанського району Київської області.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

З урахуванням положень ст. ст. 43, 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ є комбатантами та зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Згідно до ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – Конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу та повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно та захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, та від образ.

Згідно до ст. 29 Конвенції сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Згідно з положеннями ст. 31 Конвенції визначено право цивільних осіб, за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, встановлено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Також, згідно зі ст. 32 Конвенції забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно до ст. 33 Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Відповідно до ст. 147 Конвенції серйозні порушення становлять такі порушення, що охоплюють, зокрема, такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поведження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю.

Відповідно до ст. 11 ДП I фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності.

Крім того, відповідно до ст. 48 ДП І для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Згідно зі ст. 51 ДП І цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з військовими операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

Підпунктом а.1) п. а), п. б, ч. 2 ст. 75 ДП І визначено, що заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи військових органів, насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб вбивство та знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження.

Також відповідно до п. а ст. 3 ст. 85 ДП І перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне в порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Відповідно до ст. 8(2)(a)(i,ii)(b)(i) Римського статуту Міжнародного кримінального суду умисне вбивство, нелюдське поводження та умисне спрямування нападів на цивільне населення як таке або на окремих цивільних осіб, що не беруть безпосередньої участі у військових діях є військовими злочинами.

Так, громадянин РФ, військовослужбовець 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ (військова частина № 74268), Павлов Анатолій Валерійович, обіймаючи посаду командира гармати 2-ї батальйонно-тактичної групи вказаного полку, починаючи з 24.02.2022, прийняв безпосередню участь у актах збройної агресії, в тому числі в період часу з 27.02.2022 по 30.03.2022 на території міста Буча Київської області, а тому відповідно до ст. 43 ДП І мав статус комбатанта і був зобов'язаний дотримуватися норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів, а також усвідомлював існування міжнародного збройного конфлікту.

Протягом березня 2022 року Павлов А.В. та інші військовослужбовці 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ перебували на території міста Буча Київської області, а саме утримували та контролювали сектор міста, який охоплював, у тому числі, вулицю Старояблунську, Києво-Мироцьку, Шота Руставелі, Сім'ї Красовських, Набережну, Івана Франка, Максима Ридзанича, провулок Максима Ридзанича та прилеглі вулиці.

У цей же період часу у приватних будинках по вулиці Старояблунська, Києво-Мироцька, Шота Руставелі, Сім'ї Красовських, Набережна, Івана Франка, Максима Ридзанича, провулок Максима Ридзанича та прилеглих вулицях в місті Буча Київської області перебували місцеві жителі, які були одягнуті у цивільний одяг, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися, не мали при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям

234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, тобто були цивільними особами, які ховалися у приміщеннях будинків та своєю поведінкою не компрометували, не провокували і не становили загрози. Про вказані обставини було достеменно відомо військовослужбовцям 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, які після взяття міста Буча Київської області під контроль, розмістили свої блок-пости, здійснювали періодичні перевірки цивільного населення та патрулювання в районі вказаних будинків, контролюючи їх таким чином.

Так, у обідній час доби 07.03.2022 Павлов А.В., разом з командиром 1-го взводу 4-ої десантно-штурмової рот, 2-ої батальйонно-тактичної групи Кімом Ю.В. та іншими невстановленими військовослужбовцями 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ у кількості не менше 5 осіб, будучи озброєними автоматичною стрілецькою зброєю, спорядженою бойовими набоями, прибули за місцем мешкання потерпілого [REDACTED], [REDACTED] року народження, та його матері за адресою: м. Буча, вул. [REDACTED], який був одягнений у цивільний одяг, участі у бойових діях не брав, до таких дій не готувався, не мав при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто був цивільною особою у розумінні ст. 50 ДП І, який знаходився у власному домогосподарстві, своєю поведінкою не компрометував, не провокував і не становив загрози з метою виявлення осіб, які мають проукраїнські погляди та можуть здійснювати супротив російсько-окупаційним військам та надавати підтримку силам безпеки і оборони України.

Надалі, військовослужбовці вказаного підрозділу ЗС РФ провели обшук у будинку потерпілого та виявили у його мобільному телефоні інформацію щодо перебування в зоні проведення антитерористичної операції та відеозапис знищеної російської техніки.

Після чого, вказані військовослужбовці 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ направляючи автоматичну стрілецьку зброю у бік потерпілого, здійснили його конвоювання до території сусіднього домоволодіння [REDACTED] по вул. [REDACTED] в м. Буча Київської області, де здійснювали допит останнього. Під час допиту [REDACTED] військовослужбовці ЗС РФ називали його «бандерівцем».

Перебуваючи у вказаному місці, не отримавши бажаної інформації від потерпілого [REDACTED], Павлов А.В. на виконання наказу Кіма Ю.В. на вчинення жорстокого поводження з потерпілим, діючи спільно з невстановленими на даний час військовослужбовцями ЗС РФ, усвідомлюючи, що [REDACTED] є цивільною особою, який перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою спричинення фізичних та психічних страждань потерпілому, в порушення положень ст. ст. 32, 33, 147 Конвенції та ст. 11, п. а) ч. 2 ст. 75 ДП І, нанесли тілесні ушкодження та наскрізне вогнепальне поранення правої кисті, чим заподіяли шкоду його здоров'ю та спричинили фізичний біль.

Зазначеними діями, а саме нелюдським поводженням, що виразилось у спричиненні [REDACTED] фізичних та психічних страждань, Павлов А.В.

вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням.

Отже, Павлов А.В. будучи командиром гармати 2-ї ДШБ 2-го БТГр 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, на виконання наказу Кіма Ю.В. та реалізуючи спільний з Кімом Ю.В. умисел та переслідуючи єдину мету на вчинення жорстокого поводження з потерпілим, разом з невстановленими на даний час військовослужбовцями ЗС РФ, 07.03.2022 в обідній час доби, перебуваючи на території приватного домоволодіння [REDACTED] по вул. [REDACTED] в м. Буча Київської області, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та те, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою спричинення фізичних та психічних страждань потерпілому, в порушення положень ст. ст. 32, 33, 147 Конвенції та ст. 11, п. а) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, діючи за попередньою змовою групою осіб нанесли [REDACTED] тілесні ушкодження та наскрізне вогнепальне поранення правої кисті.

Таким чином, Павлов А.В. підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

У подальшому, 07.03.2022 не раніше 13 години (більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено), номер розрахунку 2-ї десантно-штурмової роти Мешалкін Є.Є., разом з іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, на виконання наказу Кіма Ю.В. конвоювали [REDACTED] на кут вулиці [REDACTED] в м. Буча, де у присутності інших цивільних осіб, направивши зброю в бік потерпілого та погрожуючи її застосуванням, змусив останнього стати на коліно.

У подальшому командир 1-го взводу 4-ї ДШР 2-ї БТГр Кім Ю.В. віддав наказ особовому складу, який перебував у його прямому підпорядкуванні, щодо здійснення вбивства [REDACTED], а саме шляхом використання демонстративного жесту рукою в бік, та фразою «не тут та не зараз», чим вказав необхідність обрання іншого місця для здійснення вбивства потерпілого.

Після чого, Мешалкін Є.Є. на виконання наказу Кіма Ю.В. конвоював [REDACTED] до підвального приміщення будинку за адресою: м. Буча, [REDACTED], де Павлов А.В., на виконання наказу Кіма Ю.В. та реалізуючи спільний з Кімом Ю.В. умисел та переслідуючи єдину мету на здійснення вбивства, разом з невстановленим на даний час військовослужбовцем ЗС РФ, усвідомлюючи, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з мотивів ненависті до українців, які протистоять російсько-окупаційним військам та надають підтримку силам безпеки і оборони України, з метою спричинення смерті

██████████, в порушення положень ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та пп. а.1) а) ч. 2 ст. 75 ДП І, здійснили не менше двох пострілів, з наявної у них автоматичної стрілецької зброї в потерпілого, чим спричинили смерть останнього.

Смерть ██████████ настала внаслідок наскрізного вогнепального поранення голови.

Отже, Павлов А.В., будучи командиром гармати 2-ї ДШБ 2-го БТГр 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, на виконання наказу Кіма Ю.В., разом з нествановленим на даний час військовослужбовцем ЗС РФ, 07.03.2022 не раніше 13 години (більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено), перебуваючи на території приватного домоволодіння ██████████ по вул. ██████████ в м. Буча Київської області, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та те, що ██████████ є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з мотивів ненависті до українців, які протистоять російсько-окупаційним військам та надають підтримку силам безпеки і оборони України, з метою спричинення вбивства потерпілого, в порушення положень ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та пп. а.1) а) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977, діючи за попередньою змовою групою осіб, здійснив вбивство потерпілого ██████████ з автоматичної стрілецької зброї.

Таким чином, Павлов А.В. підозрюється в порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Крім цього, 12.03.2022 (більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено) Павлов А.В., разом з нествановленими на даний час військовослужбовцями ЗС РФ, будучи озброєними автоматичною стрілецькою зброєю, спорядженою бойовими набоями, виконуючи наказ командира 1-го взводу 4-ї ДШР 2-ї БТГр 234-го ДШП Кіма Ю.В., щодо виявлення осіб, які мають проукраїнські погляди та можуть здійснювати супротив російсько-окупаційним військам та надавати підтримку силам безпеки і оборони України, з метою проведення обшуку прибули на територію подвір'я за адресою: м. Буча, пров. ██████████, ██████████, де проживали ██████████, ██████████ року народження та ██████████, ██████████ року народження, які не брали участі у бойових діях, не становили загрози, тобто в розумінні ст. 50 ДП І є цивільними особами, та перебували під захистом міжнародного гуманітарного права.

В ході проведення обшуку військовослужбовцями ЗС РФ виявлені речі, якими потерпілий ██████████ заволодів під час перебування на вулиці

██████████ з військової техніки ЗС РФ, розбитої в ході боїв 27.02.2022. В результаті огляду виявлених речей, Павлов А.В. разом з невстановленими військовослужбовцями 234 ДШП, ідентифікували потерпілих ██████████ та ██████████, як осіб, які можуть протидіяти російсько-окупаційним військам та надавати підтримку силам безпеки і оборони України.

Після чого, Павлов А.В. та інші військовослужбовці 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, керуючись наказом Кіма Ю.В., щодо дій з виявленими відповідними особами, а саме здійснення їх вбивства, усвідомлюючи невідповідність отриманого наказу нормам міжнародного гуманітарного права, недотримання в ньому принципів захисту цивільного населення, здійснили дії, спрямовані на його виконання.

Так, Павлов А.В., разом з невстановленими на даний час військовослужбовцями 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, усвідомлюючи, що ██████████ та ██████████ є цивільними особами, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становлять загрози, діючи повторно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з мотивів ненависті до українців, які протистоять російсько-окупаційним військам та надають підтримку силам безпеки і оборони України, реалізуючи спільний з Кімом Ю.В. умисел та єдину мету на спричинення смерті останнім, в порушення положень ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та пп. а.1) а) ч. 2 ст. 75 ДП І, вчинили вбивство ██████████ та ██████████, шляхом розстрілу із автоматичної стрілецької зброї на подвір'ї їх будинку.

Смерть ██████████ настала внаслідок наскрізного вогнепального поранення голови.

Смерть ██████████ настала внаслідок наскрізного вогнепального поранення голови та шиї.

Отже, Павлов А.В. будучи командиром гармати 2-ї ДШБ 2-го БТГр 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, разом з невстановленими на даний час військовослужбовцями ЗС РФ, на виконання наказу Кіма Ю.В., 12.03.2022 (більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено), перебуваючи на території приватного домоволодіння ██████████ по вул. ██████████ в м. Буча Київської області, діючи повторно, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та те, що ██████████ та ██████████ є цивільними особами, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становлять загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з мотивів ненависті до українців, які протистоять російсько-окупаційним військам та надають підтримку силам безпеки і оборони України, реалізуючи спільний з Кімом Ю.В. умисел та єдину мету на спричинення смерті потерпілим, в порушення положень ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та пп. а.1) а) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977, діючи за

попередньою змовою групою осіб, здійснили постріли з наявної у них автоматичної стрілецької зброї, у потерпілих [REDACTED] та [REDACTED] чим вчинили умисне вбивство цивільних осіб.

Таким чином, Павлов А.В. підозрюється в порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-ІІІ від 05.04.2001).

Крім того, 26.03.2022 близько 13 год. 40 хв. Павлов А.В., разом з іншими невстановленими військовослужбовцями 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, будучи озброєними автоматичною стрілецькою зброєю, спорядженою бойовими набоями, виконуючи наказ Кіма Ю.В., щодо пошуку осіб, які мають проукраїнські погляди та можуть здійснювати супротив російсько-окупаційним військам та надавати підтримку силам безпеки і оборони України, здійснювали патрулювання в районі «Лісова Буча», а саме в районі перехрестя вулиці [REDACTED] та вулиці [REDACTED] напроти будинку [REDACTED] по вулиці [REDACTED].

У цей час з території домоволодіння [REDACTED] по вулиці [REDACTED] у м. Буча Київської області, вийшов потерпілий [REDACTED], [REDACTED] року народження, та почав рухатись в напрямку вулиці [REDACTED]. Останній був одягнений у цивільний одяг, участі у бойових діях не брав, до таких дій не готувався, не мав при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто був цивільною особою у розумінні ст. 50 ДП І, який своєю поведінкою не компрометував, не провокував і не становив загрози.

Помітивши [REDACTED], який перебував на проїжджій частині поруч з територією домоволодіння [REDACTED], Павлов А.В., діючи повторно, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту та те, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинна бути об'єктом нападів, а також що його дії можуть призвести до заподіяння смерті цивільної особи, діючи умисно, в порушення вимог ст. ст. 48, 51 ДП І, без попередження на застосування зброї вчинив напад на цивільну особу, відкривши вогонь на ураження, здійснивши щонайменше шість пострілів, з наявної у нього автоматичної стрілецької зброї.

Смерть [REDACTED] настала внаслідок наскрізного вогнепального поранення грудної клітки.

Отже, Павлов А.В. будучи командиром гармати 2-ї ДШБ 2-го БТГр 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, разом з невстановленими на даний час військовослужбовцями указанного підрозділу ЗС РФ, що перебували у підпорядкуванні Кіма Ю.В., 26.03.2022 близько 13 год. 40 хв., перебуваючи на ділянці місцевості біля перехрестя вулиць [REDACTED] та [REDACTED] напроти будинку [REDACTED] по вулиці [REDACTED] в м. Буча, Київської області, діючи повторно, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та те, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного

гуманітарного права, та не повинен бути об'єктом нападів, а також що його дії можуть призвести до заподіяння смерті цивільної особи, діючи умисно, в порушення вимог ст. ст. 48, 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив напад на цивільну особу, відкривши вогонь на ураження, здійснивши щонайменше шість пострілів, з наявної у нього автоматичної стрілецької зброї в потерпілого [REDACTED], який перебував на проїзній частині вулиці [REDACTED] навпроти будинку [REDACTED] в м. Буча, Київської області, чим спричинив смерть останнього, тобто вчинив умисне вбивство цивільної особи.

Таким чином, Павлов А.В. підозрюється в порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Крім цього, 28.03.2022 у денний час (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Павлов А.В., діючи повторно, разом з командиром взводу Кімом Ю.В. та іншими шістьма невстановленими військовослужбовцями 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, озброєними автоматичною зброєю, за попередньою змовою групою осіб, з метою проведення обшуку та перевірки осіб, які мають проукраїнські погляди та можуть здійснювати супротив російсько-окупаційним військам та надавати підтримку силам безпеки і оборони України, прибули за адресою: м. Буча, вул. [REDACTED], [REDACTED], де мешкав [REDACTED].

Так, [REDACTED] був у цивільному одязі, участі у бойових діях не брав, зброї чи предметів, що могли б становити загрозу для військовослужбовців ЗС РФ не мав, тобто був цивільною особою та у розумінні ст. 50 ДП I, є особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права.

У подальшому, Павлов А.В., разом з Кімом Ю.В., у присутності шести невстановлених військовослужбовців ЗС РФ, діючи за попередньою змовою групою осіб, погрожуючи застосуванням автоматичної вогнепальної зброї, здійснили допит потерпілого [REDACTED].

Не отримавши від потерпілого [REDACTED] бажаної інформації Павлов А.В., діючи умисно, реалізуючи спільний з Кімом Ю.В. умисел та єдину мету, повторно, свідомо розуміючи, що [REDACTED] є цивільною особою, який перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з мотивів ненависті до осіб, які мають проукраїнські погляди, діючи за попередньою змовою групою осіб, дістав ручну гранату, розстібнув куртку [REDACTED] і намагався зафіксувати гранату під його одягом, але вона випала й залишилась у руках нападника.

Погрожуючи застосуванням зброї, Павлов А.В. реалізуючи спільний з Кімом Ю.В. умисел та єдину мету наказав потерпілому зайти до гаражного

приміщення, але отримав відмову. Після цього Павлов А.В. направив автомат у бік потерпілого та здійснив постріл під його ноги.

Внаслідок указаних дій потерпілому [REDACTED] заподіяно сильних моральних та психічних страждань.

Отже, Павлов А.В. будучи командиром гармати 2-ї ДШБ 2-го БТГр 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, 28.03.2022, у денний час (точний час досудовим розслідуванням не встановлено), діючи повторно, реалізуючи спільний з Кімом Ю.В. умисел та єдину мету, за попередньою змовою групою осіб, перебуваючи на території приватного домоволодіння № [REDACTED] по вул. [REDACTED] в м. Буча Київської області, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та те, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, в порушення положень ст. ст. 27, 31, 32, 33, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив нелюдське поводження щодо [REDACTED] шляхом закріплення гранати під його одягом, направлення вогнепальної зброї в сторону потерпілого та здійснення пострілу під ноги останнього.

Зазначеним нелюдським поводженням з потерпілим Павлов А.В. вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням.

Таким чином, Павлов А.В. підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
майор поліції

Іван Сергійович УДОВЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Прокурор четвертого відділу першого
управління процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам, вчиненим в
умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора

Владислав Сергійович ДЯТЕЛ

« 13 » 03 2026 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Повідомлення про підозру вручив:
старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
майор поліції

Іван Сергійович УДОВЕНКО

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

«___» год. «___» хв. «___» _____ 2026 року

Захисник

«___» год. «___» хв. «___» _____ 2026 року